

*Reformationens 500 år.
Reformaation 500 vuotta.*

Innehållsförteckning - Sisällysluettelo

<i>Kontaktuppgifter / Yhteystiedot.....</i>	2
<i>Redaktionsruta / Toimituksen nurkka.....</i>	3
<i>Min och din reformation / Minun ja sinun reformaatio.....</i>	4-5
<i>Katharina von Bora - svensk text.....</i>	6-8
<i>Kära damer / Rakkaat naiset.....</i>	8
<i>Katharina von Bora - finsk text.....</i>	9-11
<i>Litet är vackert.....</i>	12
<i>Meidän teesimme tässä ajassa / Nya teser för nutid och framtid.....</i>	13
<i>Ulla och Erkki / Ulla ja Erkki.....</i>	14-16
<i>Fototävling / Valokuvakilpailu.....</i>	17
<i>Gudstjänster / Jumalanpalveluksia.....</i>	18
<i>Konserter och musikandakter / Konsertit ja musiikkihartaudet.....</i>	18
<i>Vi möts / Kokoonnumme.....</i>	18-20

Präster - Papit

Tom Sjöblom, kyrkoherde, kirkkoherra,
040-4851045, tom.sjoblom@evl.fi
Tom Hellsten, församlingspastor,
seurakuntapastori, 050-3304360,
tom.hellsten@evl.fi

Kantor - Kanttori

Marianne Gustafsson Burgmann, 050-5051530,
marianne.gustafsson-burgmann@evl.fi
Vikarie / Sijainen Pia Nygård, 050-5945409
pia.nygard@evl.fi

Diakoni - Diakonia

Annette Taipalus, diakon/diakonissa,
040-5552090, annette.taipalus@evl.fi
Mottagningsstid onsdagar kl. 10-12 i
Prästgården, övriga tider enligt
överenskommelse. Vastaanotto keskiviikkoisin
klo 10-12 Pappilassa, muulloin sopimuksen
mukaan.

Suomenkielinen nuorisotyö - Finskspråkigt ungdomsarbete

Mira Pauna 050-3392200, mira.pauna@evl.fi
Vikarie / Sijainen Lotta Ahlfors 050-4989162
diakoni-nuorisotyönhojaaja,
diakon-ungdomsarbetsledare

Svenskspråkigt ungdomsarbete - Ruotsinkielinen nuorisotyö

Vikarie / Sijainen Lotta Ahlfors 050-4989162
ungdomsarbetsledare, nuorisotyönhojaaja

Dagklubben - Pääväkerho 050-3839263

Karin Eklund, barnledare, lastenohjaaja
Marina Högström, ledande barnledare, johtava
lastenohjaaja

Pastorskansliet - Seurakuntavirasto

09-2219030 telefax: 09-2961212
Bollstavägen 2 A, Inkoo
Bollstantie 2 A, 10210 Ingå
Öppet må-to kl. 9-12 / Avoinna ma-to klo
9-12, inga.kansli@evl.fi
Siv Dufvelin, församlingssekreterare,
seurakuntasihtööri 09-22190312,
siv.dufvelin@evl.fi
Susanne Lövkvist, byråsekreterare,
toimistosihtööri 09-22190311,
susanne.lovkvist@evl.fi

Ekonomikontoret - Taloustoimisto

Öppet må-to kl. 9-12
Avoinna ma-to klo 9-12
Seija Korhonen, ekonomichef, talouspäällikkö
09-22190313, 050-3100211,
seija.korhonen@evl.fi

Fastigheter - Kiinteistöt

Susann Sköld-Qvarnström, husmor, emäntä.
09-22190327, 040-7493707
Per-Olof Korander, församlingsmästare,
seurakuntamestari 040-5347853
Jörgen Nyman, fastighetsskötare,
kiinteistönhoitaja 040-5627965,
jorgen.nyman@evl.fi
Mårten Lindén, fastighetsskötare,
kiinteistönhoitaja 050-4065181
Kristina Böhling, gravgårdsarbetare,
hautaumaatyöntekijä, (säsongarbetare /
kausityöntekijä) 040-5347653
Rövass lägergård, leirikeskus, Regina
Westerholm, husmor, emäntä, 040-7628627

Ingå församlings hemsidor: www.ingaforsamling.fi

Inkoo seurakunnan kotisivut: www.inkoonseurakunta.fi

Ingå församling finns också på Facebook. Inkoon seurakunta on myös Facebookissa.

Församlingens veckoannonser torsdagar i Kyrkpressen.

Seurakunnan viikkoilmoitukset Etelä-Uusimaa-lehdessä torstaisin.

Layout & Tryck / Taitto & Paino: Oy aaBee Ab
Ansvarig redaktör / Vastaava toimittaja: Tom Hellsten
Pärbild / kansikuva: Hilka Olkinuora

Bild / Kuva: Hilka Olkinuora

Behöver kyrkan reformeras?

Många röster hörs för att kyrkan måste förnya sig. Det handlar om allt från gudstjänst till etiska ställningstaganden. En ärkebiskop sade vid en kyrkomötes-session för några år sedan att kyrkans skepp vänder långsamt. Förändringarna kommer alltså så småningom. Under väntetiden hinner kanske några misströsta och orkar inte vänta. Någon klok person har sagt att kyrkan skall representera det tidlösa i tillvaron. Det skulle betyda att kyrkan varken skall vara modern eller gammalmodig, men tidlös, och så på sitt sätt alltid vara aktuell. En bra tanke som vinner på att få sjunka ner i vår tanke.

En ny höst börjar snart med många aktiviteter i församlingen. Hoppas att du hittar något som passar för dig. Genom att delta kan vara med om att förändra. Det är det rätta sättet att skapa förnyelse. Kyrkan skall förändras inifrån, dvs av dem som är med i dess verksamhet. Välkommen att delta och forma församlingen så att den fyller sin uppgift.

Tom Hellsten

Täytyykö kirkon uudistua?

Monia ääniä kuuluu, että kirkon täytyy uudistua. On kyse kaikesta lähtien jumalanpalveluksesta, eettisiin kannanottoihin saakka. Eräs arkkipiispa sanoi erässä kirkolliskokouksen istunnossa joitakin vuosia sitten, että kirkkolaiva kääntyy hitaasti. Muutokset tapahtuvat siis vähitellen. Muutoksia odottaessa ehtivät ehkä jotkut pettyä eivätkä jaksaa odottaa. Joku viisas ihminen on sanonut, että kirkon pitää edustaa olemassaolon ajattomuutta. Se merkitsisi, että kirkon ei pidä olla moderni eikä vanhanaikainen, vaan ajaton, ja sillä tavalla olla aina ajankohtainen. Hyvin sanottu, sen kannattaa antaa painua ajatukseemme.

Uusi syksy alkaa pian ja sen myötä monet toiminnot seurakunnassa. Toivottavasti löydät jotain, joka sopii sinulle. Ottamalla osaa voit olla mukana tekemässä muutosta. Se on oikea tapa luoda uudistusta. Kirkon pitää muuttua sisältäpäin, ts. niiden taholta, jotka ovat mukana sen toiminnassa. Tervetuloa ottamaan osaa ja muodostamaan seurakuntaa sellaiseksi, että se täyttää tehtävänsä.

Tom Hellsten

Min och din reformation

Det är inte ofta vi sätter ordet "reformation" i vår mun. Då handlar det helt säkert om det som hände på 1500- och 1600-talet. Vi förknippar inte oss själva med en så stor förändring att vi kallar det reformation. Vi kan nog tänka oss mindre förändringar och korrigeringar antingen i vårt eget liv eller i saker som vi har ansvar för, men vågar inte tänka på en genomgripande förändring. Varför?

Kanske för vi inte vill ta ansvar för en stor förändring för att vi har svårt att greppa följderna av den. Vi vill ju inte gå i regeringens fotspår som kommer med halvfärdiga förslag om stora förändringar. Eller så vill vi inte gärna lägga oss själva i blöt. Men ändå inser vi att förändringen behövs.

Gemensamt för alla reformatorer i samhälle och kyrka är att de vågat sätta sig själva i blöt. De tror på något så starkt att de är villiga att offra mycket för det. För att få en förändring till stånd måste man ta risker och offra något för det. Det finns helt säkert saker i mitt och ditt liv vi vill förändra. Både i andlig och världslig betydelse. Låt oss för en gångs skull strunta i bekvämlighetsaspekten och kavla upp ärmarna och gå från tanke till handling. Endast med det konceptet får vi en förändring till stånd. Förändringen är värt priset, och ju förr den sker desto bättre.

God fortsättning på ditt reformationsår!

Tom Hellsten

Minun ja sinun reformaatio

Emme käytä usein sanaa "reformaatio". Silloin on varmaankin kyse jostain, mikä tapahtui 1500- ja 1600-luvuilla. Käytämme suomenkielessä sanaa "reformaatio" merkityksessä "uskonpuhdistus". Emme yhdistä itseämme niin suureen muutokseen, että kutsuisimme sitä reformaatioksi. Reformaatio-sana tulee sanoista "muotoilla uudestaan, uudistaa". Voimme kyllä ajatella pieniä muutoksia ja korjauksia joko omassa elämässämme tai asioissa, joista meillä on vastuu, mutta emme uskalla ajatella kouriintuntuvaa muutosta. Miksi?

Ehkä siksi, että emme halua ottaa vastuuta suuresta muutoksesta, koska meidän on vaikeaa nähdä, mitkä tulevat olemaan sen seuraukset. Emme halua toimia kuten hallituksemme, antaa puolivalmiita esityksiä todella suurista muutoksista. Tai sitten emme halua laittaa itseämme likoon. Kuitenkin tajuaamme, että tarvitsemme muutosta.

Yhteistä kaikille uudistajille yhteiskunnassa ja kirkossa on se, että he ovat uskaltaneet laittaa itsensä likoon. He uskovat johonkin niin vahvasti, että he ovat halukkaita uhraamaan paljon sen eteen. Jotta saadaan muutos aikaan, täytyy ottaa riskejä ja uhrata jotain sen eteen. Aivan varmasti minun elämässäni ja sinun elämässäsi on asioita, jotka haluamme muuttaa. Sekä hengellisessä että maallisessa merkityksessä. Rikkokaamme kerrankin mukavuusrajamme ja käärikäämme hihamme ja ryhtykäämme ajatuksesta toimintaan. Ainoastaan sillä konseptilla saamme muutoksen aikaan. Muutos on hinnan arvoinen, ja mitä pikemmin se tapahtuu, sitä parempi.

Hyvää jatkoa sinun uudistusvuodellesi!

Tom Hellsten

Bild / Kuva: Hilke Olkinuora

”Käthe” Katharina von Bora

- adelsflickan som blev nunna och mamma

Född: 29.1.1499

Död: 20.12.1552

Familj:

gift med Martin Luther (10.11.1483- 18.2.1546)

Bröllopsdag:

13.6.1525

Deras barn:

Hans (f. 1526)

Elisabeth (f. 1527, d. 1528)

Magdalena (f. 1529, d. 1542)

Martin (f. 1531)

Paul (f. 1533)

Margrete (f. 1534)

samt flera fosterbarn

Teologie doktor Martin Luther var på resa men ändå närvarande i det lutherska hemmet vid namnet Svarta Klostret. Det blev många brev mellan makarna Luther men endast tjuogoett brev från Martin till Katharina finns bevarade. Luther tycks ha roat sig med att finna nya former av mottagarens namn t.ex. Kethe och Catharina, Katherin Doctor Lutherin, Catharina Luthers von Bore och Katherin Luderin. Men det var inte allt. Luther ger sin fru många olika titlar och tycks ha glimten i ögat: ”Min vänlige käre herre Katharina Lutherin, Doktorinna, predikerska i Wittenberg, ”Käre herr Käth!”, ”bryggerska, trädgårdsmästare, och vad hon mera kan”, ”härskarinna över svintorget” (efter att Katharina lyckades köpa en trädgård vid svintorget) men han använder också kärleksfulla uttryck ”min hjärtekära husfru” och ”min nådiga Jungfru Katherin Lutherin von Bora och Zulsdorff i Wittenberg, min hjärtekäraste”.

Eftersom Luther skrev hem när han var på resa kan han uppmana till förbön eller ge en rad uppdrag eller budskap till andra. Han har också haft hemlängtan. Luther vistades sommaren 1530 på Coburgs fästning medan hans kollega Philip Melanchthon (1497-1560) tillsammans med andra protestantiska reformatörer leder förhandlingarna under riksdagen i Augsburg. Luther var tvungen att hålla sig gömd eftersom han var bannlyst och laglös. I breven skriver han till Käthe: ”Jag har skrivit fyra gånger, konstigt, att du inte har fått något...”, ”Skriv, om du har något av det jag har skickat...”, ”I hast, budet ville inte vänta...”, ”Jag kan inte skriva mer för budet har bråttom att ge sig av och väntar inte.”

Katharina var ofta orolig för Luthers hälsa vilket irriterade honom. Luther meddelar ibland om sina sjukdomar först när han har tillfrisknat. Den 14 augusti 1530 skriver han från fästningen Coburg att han har varit helt frisk nu i fyra dagar och hade stor lust att skriva, den 8 september undrar han irriterat vem som sagt till Käthe att han var sjuk.

Katharina von Bora föddes i en adelsfamilj och

I slutet av 1400-talet uppfanns tryckarkonsten. När reformationen startade 1517 översattes Luthers teser snabbt till tyska och trycktes i många upplagor. Martin Luthers texter nådde också klostret i Nimbschen och påverkade nunnornas tankar. Käthe var en av de nunnor som studerade Luthers texter och fann teologiska argument för ett liv i bön och arbete utanför klostret är mer värdefullt. Det ansågs vara mycket skamligt att bryta sina klosterlöften men trots detta beslöt 12 nunnor att lämna sin trygga tillvaro i klostret. Påsklördagen år 1523 gömde de sig i en varutransport enligt en hemlig plan och färdades till Wittenberg. Luther ordnade tillsammans med sina vänner och bekanta dem arbete och undervisning tills de skulle hitta försörjning dvs gifta sig med en lämplig man. Under två år firades många bröllop då nunnorna en efter en gifte sig, alla utom Katharina.

Käthe hade fattat tycke för en ung man som reste hem för att få föräldrarnas samtycke för giftermålet. Men det hördes ingenting från honom trots att Martin Luther skrev många brev till familjen. Luther pratade med sin vän Kaspar Glatz men honom ville Katharina inte ha. Käthe lär ha sagt till Luthers vän Nikolaus von Amsdorff, att om det var Guds vilja så skulle hon inte ha något emot att äkta honom själv eller Doktor Martinus, bara inte denne Dr. Glatz. Och det blev Martin Luther trots att han tyckte att Käthe var för stolt och högfärdig. Det var två starka personligheter som gifte sig med varandra i juni 1525 och det blev ett bra och lyckligt äktenskap.

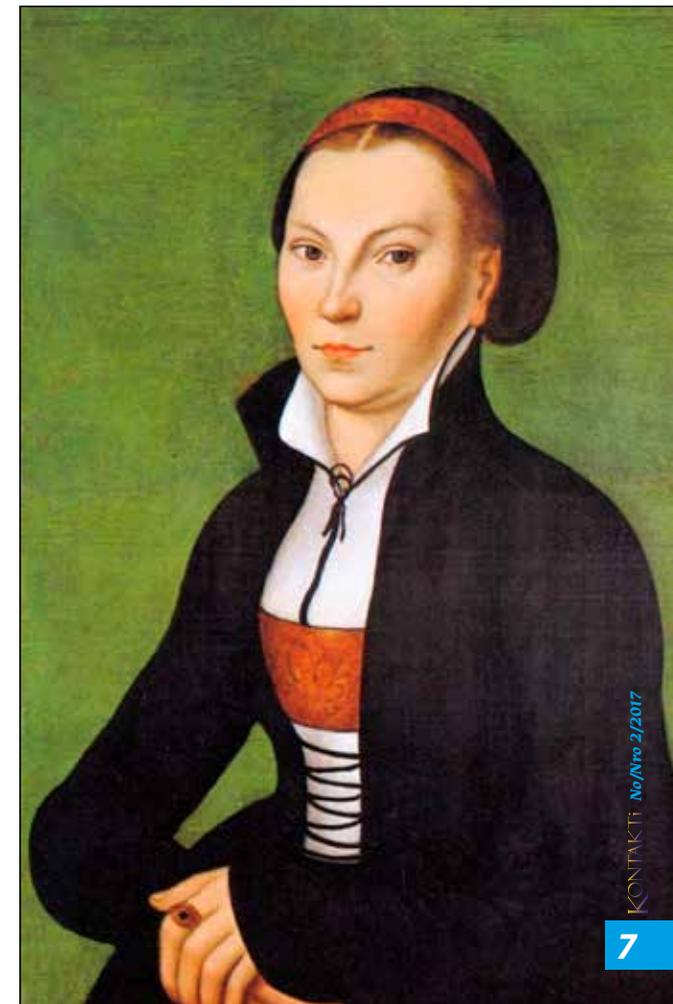
Det var elaka tungor som talade om äktenskapet mellan den förlupne munken och den förrymda nunnan. Luther var en rikskändis i Tyskland och Käthe blev en offentlig person vid hans sida. När paret skulle bli föräldrar var det en stor skandal och det ofödda barnet kallades för antikristus. Men föräldrarna såg framemot sitt första barns födelse ett år efter bröllopet och lyckan var stor när barnet var välmående. Juridiskt var inte protestantiska prästäktenskap giltiga fören mycket senare och efter Luthers död var Katharina tvungen att kämpa för vårdnaden av deras barn och sin rätt till makarnas egendom.

Katharina var den som tog hand om hemmets ekonomi och Luther gjorde teologi. Käthe var en skicklig hushållerska och hade en god organisationsförmåga. ”Härskarinnan i Svarta Klostret, doctorissa Lutherin” såg till att huset reparerades, folk anställdes, trädgård med fiskdammar anlades och fähus byggdes. Käthe bryggde sitt öl av egen odlad humle. Storhushållet bestod av den egna familjen, internat för lärare och studerande vid universitetet, gästhem, sjukstuga och

middagsgäster som kom för att lyssna till Martin Luthers föreläsningar och samtal. Det kunde sitta minst 30 personer vid middagsbordet!

Luther ångrade inte äktenskapet och prisade sin hustru som Guds gåva. Katharinas självständighet och viljestyrka kunde dock ibland irriterade Luther. Det rådde en trivsamt stämning i hemmet som man kan läsa om i Bordssamtalsböckerna. Ett Bordssamtal återger en dialog mellan makarna våren 1532 på en blandning av tyska och latin, med upptecknarens egna kommentarer står på latin, här översätts direkt:

Luther kallas som vanligt i dessa texter för Doctor, och Käthe för Doctorissa. Luther provocerar henne genom att säga att det nog skulle komma därhän att en man tog sig flera hustrur. Då svarade Doktorissan själv: ”Fan trö’t!” (Das glaub der Teuff!). Doktorn svarade: ”Skälet, Kätha, är att en kvinna bara kan föda ett barn om året, sed maritus scit plures generare (medan mannen kan avla flera.)” Kätha svarade: ”Paulus dicit: Quilibet habeat uxorem propriam” (Paulus säger: ”Må var man ha sin egen hustru”(1.Kor 7:2). Då svarade Doktorn: ”Propria(egen), men inte en enda, det står inte hos Paulus.” Och skribenten tillägger: Så

fortsatte Doktorn att skämta en lång stund, ända tills Doktorissan sade: "Antequam ego patiar hoc, ego potius rursum ingrediar monasterium et relinquerem vos et pueros omnes" (Hellre än att finna mig i detta skulle jag återgå till klostret och överge er och alla barnen!). – citat ur boken Luther själv av Birgitt Stolt.

Mitt i kalla vintern 1546 reste Luther till Eisleben för att stifta fred mellan två furstar. Hans hälsa hade då varit sviktande och försämrades akut. Luther dog i Eisleben och hans änka Katharina skulle få behålla endast lösöret och morgongåvan. Luther hade skrivit ett testamente som formellt var olagligt men det giltigklarades senare av fursten, och Käthe fick behålla sitt hem. Pesten som härjade i Europa nådde också Wittenberg och Katharina reste med barnen bort från staden. Under resan skenade hästarna och Käthe skadades svårt i olyckan. Hon dog i sviterna av olyckan några månader senare i december 1552.

Tuija Wilman, kaplan
Ekenäsnejdens svenska församling

KÄRA DAMER RAKKAAT NAISET

Vi bjuder med på tre olika evenemang på våra två gemensamma språk. Tarjolla on kolme naistentapahtumaa kahdella yhteisellä kielellämme. Birgittadagar på Lärkkulla erbjuder två vilosamma dagar med temat Den skapande kvinnan 7-8.10. Medeltida gudstjänst och mat, gemenskap och vila, workshops och föreläsningar. Närmare information på www.larkkulla.net/kalendrar.

Puhkea kukkaan-Blomma! on kaksikielinen konferenssi naisille Kallion kirkossa Helsingissä. 30.9. Avauspuheiden teema on Riittävä ja rakas, ja päivä koostuu noin kolmestakymmenestä työpajasta; det finns en del intressanta programpunkter på svenska. Tietoja toistaiseksi lähennä facebookissa; kolla din facebook för info. Jos meitä on lähdössä rittävästi, voi seurakunta auttaa matkassa. Sjalva seminariet är gratis, men maten och kvällen kostar.

Perinteinen naisten brunssimme nautitaan isäinpäivän aattona 11.11. pappilassa klo 10. Lisää tietoa tuonnempana. Tervetuloa mukaan – ota ystäväsikin!

Lisää kaikista tapahtumista kertovat hilikka@olkinuora.net sekä kansliassa seija.korhonen@evl.fi ja annette.taipalus@evl.fi tai puhelimitse. Olisi mukava osallistua joukolla vaikka jokaiseen!

Vill du veta mera? Ta kontakt med hilikka@olkinuora.net samt i kansliet seija.korhonen@evl.fi och annette.taipalus@evl.fi eller per telefon.

Det skulle vara trevligt att åka och uppleva de fina programmen tillsammans!

"Käthe" Katharina von Bora - aatelisneito josta tuli nunna ja äiti

Syntyi: 29.1.1499
Kuoli: 20.12.1552
Perhe: naimisissa Martin Lutherin kanssa (10.11.1483- 18.2.1546)
Hääpäivä: 13.6.1525
Perheen lapset:
Hans (s. 1526)
Elisabeth (s. 1527, k. 1528)
Magdalena (s. 1529, k. 1542)
Martin (s. 1531)
Paul (s. 1533)
Margrete (s. 1534)
sekä useita kasvattilapsia

Teologian tohtori Martin Luther oli tavallaan läsnä kodissaan, jonka nimi oli Musta Luostari silloinkin, kun oli matkoilla. Lutherin pariskunta kirjoitti toisilleen lukuisia kirjeitä, mutta ainoastaan 21 Martinin Katherinalle lähettämää kirjettä on säilynyt. Luther huvitteli keksimällä uusia nimiä vastaanottajalle esim. Kethe ja Catharina, Ketherin Tohtori Lutherska, Catharina Luther von Bora ja Kaatherin Lutherska. Mutta ei siinä kaikki. Luther antaa rouvalleen monia eri arvonimiä ja hänellä tuntuu usein olevan pilke silmäkulmassa: "ystävällinen rakas herra Katharina Lutherska, Tohtorinna, Wittenbergin saarnaajat, " Rakas herra Käth!", oluenpanija, puutarhuri, ja mitä hän vielä osaakaan, " sikatorin valtijat (sen jälkeen kun Katharinan onnistui ostaa puutarha sikatorin viereltä) , mutta hän käytti myös rakkautentäytteisiä ilmaisuja kuten " minun erittäin rakas vaimoni tai " minun armollinen neitoni Katherin Lutherska von Bora ja Zulsdorff Wittenbristä, oma rakkaani".

Koska Luther kirjoitteli kotiin ollessaan matkoilla, hän kykeni kehoittamaan esirukoukseen tai antamaan joukon tehtäviä tai määräyksiä muille. Hän kärsi myös koti-ikävästä. Luther oli kesällä vuonna 1530 Coburgsin linnakkeessa, sillä aikaa kun hänen työtoverinsa Philip Melanchthon (1497-1560) yhdessä muiden protestanttisten uskonpuhdistajien kanssa johti neuvotteluja Augsburgin valtiopäivillä. Lutherin itse oli pysyteltävä piilossa, koska hänet oli julistettu pannaan ja hän oli lainsuojaton. Hän kirjoittaa kirjeessään Käthelle: "Olen kirjoittanut jo neljä kertaa, merkittävää että et ole saanut mitään...," "Kirjoita, jos olet saanut jotain, mitä olen lähettänyt...," "Nopeasti, viesti ei voi odottaa...," "En voi kirjoittaa enempää, sillä viestillä on kiire lähteä eikä se voi odottaa."

Katherina oli usein huolissaan Lutherin terveydestä, mikä harmitti tätä. Luther kertoi usein sairauksistaan vasta kun hän oli jo parantunut. Hän kirjoittaa 14. elokuuta vuonna 1530 Coburgin linnoituksesta, että hän on nyt ollut terveenä neljä päivää ja hänellä oli kova halu kirjoittaa, .8 syyskuuta hän ihmettelee ärtyneenä, kuka oli kertonut Käthelle , että hän oli ollut sairaana.

Katharina von Bora syntyi aatelisperheeseen ja hänet lähetettiin viisivuotiaana Brehnan luostariin saamaan opetusta. Hänen äitinsä oli silloin luultavasti kuollut ja isä mennyt uusiin naimisiin. Muutaman vuoden kuluttua Käthe siirrettiin toiseen luostariin Nimbschenin kylään, jossa hän 16-vuotiaana antoi luostarilupauksensa ja hän asui siellä vuoteen 1523. Nunnan päivittäiseen elämään kuuluivat rukoushetket, raamatunlukua (latinaksi), laulua ja opiskelua. Käthe asui luostarissa 20 vuoden ajan ja oppi erilaisia taitoja, joista oli hyötyä hänen uudessa elämässään vaimona ja äitinä Mustassa Luostarissa.

1400-luvun lopulla keksittiin kirjapainotaito. Kun uskonpuhdistus alkoi vuonna 1517, Lutherin teesit käännettiin nopeasti saksaksi ja niitä painettiin monia kappaleita. Martin Luthersin tekstit saavuttivat myös Nimbschenin luostarin ja niillä oli vaikutusta nunnien ajatuksiin. Käthe oli yksi niistä nunnista, jotka lukivat Lutherin tekstejä ja hänelle selvisi se teologinen argumentti, että rukous ja elämä luostarin ulkopuolella on arvokkaampaa. Luostarivalan rikkomista pidettiin hyvin häpeällisenä, mutta siitä huolimatta 12 nunnaa päätti jättää turvallisen elämänsä luos-

tarissa. Pääsiäispäivänä vuonna 1523 he piiloutuivat salaisen suunnitelman mukaan tavarakuljetuksen sekaan ja heidät vietiin Wittenbergiin. Luther järjesti yhdessä ystäviensä kanssa heille työtä ja koulutusta, kunnes he löytäisivät itselleen elatuksen, mikä merkitsi avioitumista sopivan miehen kanssa. Kahden vuoden aikana vietettiin monia häitä, kun nunnat yksi toisensa jälkeen menivät naimisiin, kaikki muut paitsi Katharina.

Käthe oli ihastunut erääseen nuoreen mieheen, joka matkusti kotiinsa saadakseen vanhemmilta suostumuksen avioliitolleen. Mutta hänestä ei kuulunut sen jälkeen mitään, vaikka Martin Luther kirjoitti monta kirjettä perheelle. Luther keskusteli asiasta myös ystävänsä Kaspar Glatzin kanssa, mutta Katharina ei ollut kiinnostunut hänestä. Käthe lienee sanoneen Lutherin ystävälle Nikolaus von Amsdorffille, että jos se on Jumalan tahto, hänellä ei olisi mitään sitä vastaan, että hän nauttii tämän itsensä tai Tohtori Martinuksen, kunhan vaan ei tätä Tohtori Glatzia. Ja valinta osui Martin Lutheriin, siitä huolimatta, että tämän mielestä Käthe oli liian ylpeä ja turhamainen. Nämä kaksi voimakasta persoonaa avioituivat keskenään kesäkuussa vuonna 1525 ja avioliitosta tuli hyvä ja onnellinen.

"LUTHERIN ITSE OLI PYSYTELÄVÄ PIILOSSA, KOSKA HÄNET OLI JULISTETTU PANNAAN JA HÄN OLI LAINSUOJATON. HÄN KIRJOITTAI KIRJEISSÄÄN KÄTHELLE: "OLEN KIRJOITTANUT JO NELJÄ KERTAA, MERKILLISTÄ ETÄ ET OLE SAANUT MITÄÄN...", "KIRJOITA, JOS OLET SAANUT JOTAIN, MITÄ OLEN LÄHETTÄNYT...", "NOPEASTI, VIESTI EI VOI ODOTTAA...", "EN VOI KIRJOITTA ENEMPÄÄ, SILLÄ VIESTILÄ ON KIIRE LÄHTEÄ EIKÄ SE VOI ODOTTAA."

Ilkeät kielet puhuivat hairahtuneen munkin ja karanneen nunnan avioliitosta. Luther oli maankuulu Saksassa ja Käthestä tuli hänen rinnallaan julkinen henkilö. Kun pariskunnasta oli tulossa vanhempia, sitä pidettiin suurena skandaalina ja syntymätöntä lasta kutsuttiin antikristukseksi. Mutta vanhemmat iloitsivat ensimmäisen lapsensa syntymästä, joka tapahtui vuosi häitten jälkeen ja he olivat hyvin onnellisia, kun lapsi voi hyvin. Protestanttinen pappisavioliitto sai lainvoiman vasta paljon myöhemmin ja Lutherin kuoleman jälkeen Katharina joutui taistelemaan heidän lastensa huoltajuudesta sekä oikeudesta puolisojen omaisuuteen.

Katharina hoiti kodin talouden ja Luther teologiset kysymykset. Käthe oli taitava taloudenhoitaja ja hänellä oli hyvä organisointikyky. "Mustan Luostarin valtiatar, tohtorinna Lutherska" huolehti talon kunnostuksesta, työväen palkkamisesta, puutarhan ja siihen kuuluvan kalalammikon perustamisesta ja lampolan rakentamisesta. Käthe pani oluen itse kasvattamastaan humalasta. Heidän suurtaloutensa käsitti oman perheen, opettajien ja yliopistopiskelijoiden asuntolan, vieraskodin, sairaalan sekä päivällisvieraat, jotka tulivat kuuntelemaan Martin Lutherin luentoja ja keskusteluita. Päivällispöydässä istui usein vähintään 30 henkeä!

Luther ei katunut avioliittoaan ja hän ylisti vaimoaan taivaan lahjaksi. Katharinan itsenäisyys ja tahdonvoima vallitsi kuitenkin toisinaan Lutheria. Kotona vallitse viihtyisä tunnelma, minä voi lukea Pöytäkeskustelukirjoista. Eräs Pöytäkeskusteluista antaa kuvan puolisojen välisestä sananvaihdesta keväällä 1532, mikä käytiin osaksi saksan, osaksi latinan kielellä, ja se sisälsi kirjoittajan omia kommentteja latinaksi, tässä suoraan käännettynä:

"Lutheria kutsutaan, kuten tavallisesti, näissä teksteissä Tohtoriksi ja Kätheä Tohtorinnaksi.

Keskellä kylmää talvea vuonna 1546 Luther matkusti Eislebeniin solmimaan rauhaa kahden ruhtinaan välillä. Hänen terveytensä oli ollut silloin häilyvä ja se huononi akkiä. Luther kuoli Eislebenissa ja hänen Katharina-leskensä sai pitää ainoastaan irtaimiston ja huomenlahjan. Luther oli kirjoittanut testamentin, joka oli muodollisesti laiton, mutta ruhtinas laillisti sen myöhemmin ja Käthe sai pitää kotinsa. Rutto, joka raivosi Euroopassa, saavutti myös Wittenbergin ja Katharina matkusti lasten kanssa pois kaupungista. Matkan aikana hevoset pillastuivat ja Käthe loukkaantui pahoin siitä seuranneesta onnettomuudesta. Hän kuoli onnettomuuden aiheuttamiin vammoihin muutamia kuukausia myöhemmin joulukuussa 1552.

*Tuija Wilman, kappalainen
Tammisaaren ruotsalainen seurakunta
Käännös: Ulla Päivärinta*

Luther provosoi häntä sanomalla, että miehelle olisi mahdollista ottaa useampia vaimoja. Tohtorinna vastasi: "Vain Pahalainen uskoisi sen!" Tohtori vastasi: "Syy siihen, Käthe, on se, että nainen voi synnyttää vain yhden lapsen vuodessa, kun taas mies voi siittää useamman". Käthe vastasi: "Paavali sanoo: 'Olkoon jokaisella tulee olla miehellä oma vaimo. Silloin Tohtori vastasi: 'Oma kylläkin, mutta ei yksi ainoa, niin Paavali ei sanonut.' Ja kirjoittaja lisää: Tällä tavalla Tohtori jatkoi pilailuaan pitkän aikaa, kunnes Tohtorinna sanoi: 'Mieluimmin kuin hyväksyisin tuon, palaisin luostariin ja hylkäisin teidät ja kaikki lapset!' -lainaus on Birgit Stolting kirjasta Luther itse.

Litet är vackert

Ingenting extra, tycker kanske någon som besöker mig och sitter vid mitt bord framför fönstret mot norr och soluppgången. Ja, men det här är mitt smultronställe, säger jag och menar utsikten från mitt fönster. Min gäst ser en skogsbacke med blandskog, bakom dungen skymtar närmaste grannhus. Är hon då en person som har förmågan att se mer än vad första ögonkastet ger, tar hon en kanelnurra till och vill lyssna.

Här börjar min dag, vid morgonkaffet, säger jag. Under vår och sommar blir det tidiga morgnar när solen silar sitt ljus mellan tallstammarna och daggen glittrar i ljusgröna blad och på marken i ljungen. Eftersom jag inte längre kan röra mig i skog och mark, på stigar och bergsknallar, följer jag noga med vad som händer i naturen i min miniatyrskog.

I år blev det en kall vår med köldgrader ännu i maj. Några ordentliga stormar har också dragit igenom min dunge och fått grantopparna att svaja betänkligt och den äldsta tallen att oroa sig. Men dagarna blev småningom varmare, björkarna hade sina funderingar kring mössörontid, som Topelius skrev om. Inga stora björkar i min dunge, men även liten björk klädde sig till brud när den tiden kom.

En av de klena björkarna har blivit sambo med enebusken, som skyddar mot nordanvinden. En rönna har länge försökt göra sig synlig, men det tar sin tid. Säkert är jorden så fattig att jag ännu får vänta på rönnsblom. Ljung växer här och blåbärsris, jag har sett en av grannhundarna äta blåbär direkt från plantorna.

Två stigar går genom dungen, den ena upp emot vänster, den andra rakt upp mot gatan och grannhusen. Den senare används flitigt av skolbarn på väg till finska skolan, sommartid an-

vänder hundägarna den med sina små och stora hundar och jag minns med vemod alla mina taxar. Jag undrar om grannen som bor ovanför min bostad också lever med i årstidernas växlingar i vår dunge?

Kanske ser de också Roland, den stora stenen under granen, som har gjort sig av med sina nedre grenar för att Roland ska få njuta av solvärmen. Att jag kallar honom Roland beror på ett foto som min mamma tog 1935 när hon reste med en väninna till Tyskland. De besökte Berliner Zoo och mamma fotograferade bland annat en bjässe som delvis hade tagit sig upp från en damm. Nu låg han där och verkade nöjd över att bli fotograferad, sade mamma. En skylt på gallret berättade att den grå bjässen hette Roland och var en sjöelefant, dock utan snabel.

Stenen i dungen liknar tyska Roland, men är antagligen en lämning från en avlägsen tid för en rullstensåsa. Kanske har en vänlig man med grävskopa lyft bort honom från platsen där mitt hus skulle byggas. Där ligger han nu med en igelkott som underhyresgäst. Vintersnön brukar sitta kvar på hans kalla rygg längre än på andra ställen, men när han en morgon har sluppet sitt täcke brukar jag skåla i kaffe för Roland och för våren. Han hjälper mig att hålla reda på årstiderna i Guds fria natur.

Text: Dorrit Krook

Meidän teesimme tässä ajassa Nya teser för nutid och framtid

Vad tycker du? På kärleksmältiden på Kristi himmelsfärdsdag fick vi sällskap av självaste Martin Luther då vi spikade fast våra teser på dörren som leder till vår kyrkas och församlings framtid. Diskussionen fortsätter. Vi behövde Luthers röst – nu behöver vi din!

Mitä arvelet? Susannen valmistama keskiaikainen rakkouden ateria helatorstaina yhdessä itse Martti Lutherin kanssa innoitti naulaamaan omat teesimme kirkon tulevaisuuden oveen. Luther-juhluvuosi jatkuu yhä, ja yhä tärkeämpää on että kirkko kuulee myös sinun äänesi.

- **Gör kyrkan gladare!**
- **Kirkko voisi olla näkyvämpi ja ottaa vahvemmin roolin.**
- **Gör portarna breda så att prästerna kommer bland folket.**
- **Armo riittää?**
- **Alla kristna till en och samma nattvard.**
- **Takaisin Raamattuun!**
- **Tystnad.**
- **Enemmän ”lutheria”, hengen paloa.**
- **Pidä kiinni omasta perinnöstäsi!**
- **Uusi uskonpuhdistus!**
- **Mera gemenskap!**
- **En Gudi behaglig sak vore, om församlingen byggde ett hus för ensamma och skrabbiga gamlor.**
- **Tutustumisretkiä muihin seurakuntiin.**
- **Gör något att få föräldrarna att döpa sina barn.**
- **Ollaan armollisia maahanmuuttajia kohtaan.**
- **Kirkko tarvitsee jokaista uskovaa jäsentään. Älä jätä äitikirkkoo, vaikka kaikki asiat eivät miellytäkään.**

Under sommaren har tre skriftskolläger hållits på Rövass. En finskspråkigt och två svenskspråkiga. Bilden är från andra svenska lägret.

Kesän aikana on pidetty kolme rippileiriä Rövassissa. Yksi suomenkielinen ja kaksi ruotsinkielistä. Kuva otettu toisella ruotsinkielisellä leirillä.

Ulla och Erkki

- Lekmän med allvar

Marthin Luthers stora ide var att ge den vanliga människan både ansvar och frihet i kyrkan. Ulla och Erkki Päivärinta har följt i Luthers spår från allra första början: de möttes som lekmän, som söndagskolelärare. Och på den vägen är de fortfarande. De har många år mellan dem som volontärer och senast förtroendevalda, och rekommenderar hjärtligt församlingsuppdrag åt oss alla. Lekmannen är i Ingå ingen hjälplös amatör, utan en uppskattad medarbetare för de anställda och får ta itu med det han kan och vill göra.

"Alla har vi våra nådegåvor – en kan göra, en annan lyssna. Alla kan vi delta i församlingens liv enligt ork och förmåga." säger Erkki. Dina ideer, förslag och drömmar tas på allvar.

Varför är ni själva med då, på så många håll dessutom?

"Då man har fått mycket, vill man ge mycket", sammanfattar Erkki, och Ulla kompletterar: "Det känns viktigt att påverka, att använda sin livserfarenhet för det gemensamma goda. Det finns massor av kunskande i församlingen. Förtroendevalda skall uppskatta det, ge det handlingsutrymme och fokusera i det väsentliga."

I kyrkan gäller liknelsen om myntet: ge kejsaren det som tillhör honom, och Gud det som tillhör honom. Ekonomin måste alltså skötas väl. Församlingen skall inte förändligas. Den är ett vanligt arbetslag för vanliga människor.

"Men visst finns det även en särskild värdegrund i det kyrkliga arbetet som påverkar även det sekulara beslutsfattandet. Det skulle man inte orka med, om värderingarna inte skulle vara i skick," Erkki säger.

Förtroendevalda lyfter självklart fram just det – förtroendet. Tillit ligger djupt i kyrkans värdegrund, men är också viktig som vardagens verktyg – även för oss lekmän.

"Arbeta och be," citerar Ulla en gammal klosterorden. Med tillit och tålmod byggs framtiden. Nog kan kyrkans förvaltning kännas tungrodd för den som är van vid vanliga jobb. Även familjen Päivärinta vill ha strukturer som stöder verksamheten och inte blir till självändamål. Det är bra att frivilliga kommer med olika arbetshistorier samt olika kultur- och språkbakgrunder.

Ingå är en finlandssvensk kommun med nästan totalt finskspråkig inflyttning. Andelen finskspråkiga har dock inte vuxit i samma takt i församlingen. För att tackla detta problem grundades en kommitté för finskspråkigt arbete något år sedan, och den har kavlat upp ärmarna med mycket. En succé till exempel är Tiornas kalas, som samlar årligen i praktiken alla tioåringar till gemensamt födelsedagskalas, oavsett språket.

"Eget språk är viktigt. Det behövs för de innersta känslorna," påminner paret Päivärinta. "Men språket är kommunikation – inte kyrkopolitik." "Vi har det bra här. Saken är viktig, inte vem som säger det, och på vilket språk."

Liknelsen om församlingen som vinrankan som finns till för att bära frukt kommer osökt fram då man träffar Erkki och Ulla Päivärinta i sitt växthus.

Faktaruta

I lutherska kyrkan råder det så kallade allmänna prästerdömet. Lekmän är viktiga. Prästerna har ensamrätt bara till Ordet – predikningen – och sakramenten dvs dop och nattvard.

Ulla och Erkki Päivärinta, psykolog och psykoterapeut respektive pensionerad ingenjör, är Ingåbor sedan 1975 med tre utflugna barn. Båda har haft länge församlingsuppdrag. För närvarande är Ulla med i kyrkofullmäktige; Erkki är kyrkorådets vice ordförande, ordförande i ekonomisektionen och den finska kommittén. Båda har en lång historia i även andra förtroendeuppdrag. Ulla är medlem i Ingå Egnahemsföreningens styrelse, Marthorna och ordförande i sjukhusets etiska kommitté. Erkki är skolfarfar och aktiv i School Kids Light.

Text och bilder: Hilikka Olkinuora

Luottamustehtävä tietää yllätyksellistäkin työtä. Man vet aldrig vart man hamnat som frivillig.

Ulla ja Erkki

- Luottavaiset luottamushenkilöt

Martti Lutherin suuri oivallus oli tavallisen ihmisen oikeus ja velvollisuus osallistua täysivaltaisesti seurakunnan työhön. Ulla ja Erkki Päivärinta ovat toteuttaneet tätä tehtävää, yleistä pappeutta, koko yhteisen elämänsä ajan. He näet tutustuivatkin seurakunnan vapaaehtoistyössä, pyhäkoulun ohjaajina. Sillä tiellä he yhä ovat, seurakunnan vapaaehtoisina, nyt luottamushenkilöinä, ja kannustavat muitakin mukaan. Vapaaehtoisen ei tarvitse Inkoossa tyytyä mihin tehtävään kulloinkin, vaan hän saa kyllä tilaa vaikuttaa siinä missä parhaiten osaa ja eniten haluaa.

"Jokaisella on armolahjansa – yhdellä tekemisen, toisella kuuntelemisen lahja. Seurakunnan elämään kukin voi osallistua kykyjensä ja voimiensa mukaan", Erkki sanoo. Ideat ja palaute ovat oikeasti tervetulleita.

Miksi te olette yhä mukana, ja mukana lisäksi niimnessä?

"Kun on paljon saanut, haluaa paljon antaakin", Erkki tiivistää ja Ulla täydentää: "Voin käyttää elämässä kertynyttä tietoa yhteiseksi hyväksi. Vaukuttaminen on tärkeää. Seurakunnassa on osaaamista; meidän luottamushenkilöiden tehtävä on arvostaa sitä ja antaa sille tilaa sekä keskittyä olennaiseen."

Kirkossa päättäjät toimivat Raamatun vertauksen mukaan: keisarille se, mikä keisarin on ja Jumalalle se mikä Jumalan on. Taloudesta on pidettävä huolta. Seurakuntaa ei pidä hengellistä liikaa. Se on tavallisten, rajallisten ihmisten työyhteisö siinä missä muutkin.

"Silti kirkossa työskentelyssä on oma erityinen arvopohjansa, joka vaikuttaa myös maalliseen päätöksentekoon. Sitä taas ei jaksaisi, jos arvot eivät olisi kunnossa," Erkki sanoo.

Ei ihme, että Erkki ja Ulla puhuvat mielellään luottamuksesta, luottamushenkilöitä kun ovat. Se on kirkon uskon perusta, mutta myös hyvän seurakuntatyön avain – myös meille maallikoille. "Tee työtä ja rukoile", Ulla lainaa vanhaa luostari-

Liknelsen om församlingen som vinrankan som finns till för att bära frukt kommer osökt fram då man träffar Erkki och Ulla Päivärinta i sitt växthus.

sääntöä, ”niin työsi onnistuu, ja majastakin ma-
talasta talo valmistuu.” On jaksettava katsoa pi-
temmälläkin tähtäimellä.

Kirkon hallinto tuntuu usein raskassoutuiselta.
Päivärinnat haluavat vaikuttaa rakenteisiin niin,
että ne tukevat toimintaa eivätkä vain ylläpidä
itseään. Monipuolinen kokemus tavallisesta työ-
elämästä on vapaaehtoisten lahja seurakunnan
työhön, Päivärinnat sanovat, samoin moninai-
nen kulttuuri- ja kielitausta.

Periruotsinkieliseen Inkooseen muuttaa tällä
hetkellä enimmäkseen suomenkielisiä, Seura-
kunnassa suomenkielisten osuus ei kuitenkaan
ole kasvanut. Se on kirkollinen haaste, jota osal-
taan on muutaman vuoden ratkonut maallikois-
ta koostuva suomenkielinen toimikunta.

Se on tarttunut mutkattomasti toimeen ja teut-
tanut omin voimin paljon omia ideoitaan. Suu-
riin iloihin kuuluu Kymppijuhla, yhteinen synt-
täri, johon lähes kaikki Inkoon kymmenvuotiaat
osallistuvat äidinkielestään riippumatta.

”Oma kieli on tärkeä. Muulla kielellä eivät tunteet
välity ihan oikein,” Päivärinnat sanovat – mutta
muistuttavat, että ”kieli on kommunikaatiota, ei

kirkkopoliitikkaa. Meidän seurakunnassamme
asiat ovat hyvin. Tärkeää on asia, ei se kuka si-
tä ehdottaa.”

Faktaruutu

Kirkossamme vallitsee niin sanottu yleinen
pappeus. Maallikot ovat tärkeitä. Papilla on
yksinoikeus vain Sanan julistamiseen saar-
nassa ja sakramenttien – kasteen ja ehtool-
lisen toimittamiseen.

Ulla ja Erkki, Päivärinta, psykologi ja psy-
koterapeutti sekä eläkeläinen ja insinööri,
ovat asuneet Inkoossa vuodesta 1975. Kol-
me lasta ovat jo omillaan. Kumpikin on ol-
lut pitkään seurakunnan eri luottamusteh-
tävissä. Nyt Ulla on kirkkovaltuustossa, Erki
kirkkoneuvoston varapuheenjohtaja, ta-
lousvaliokunnassa ja suomenkielisen työn
toimikunnan puheenjohtaja. Molemmil-
la on muitakin luottamustoimia mm. Sääs-
töpankin hallinnossa; Ulla on esimerkik-
si Omakotiyhdistyksen hallituksessa, sai-
raalan hallinnossa ja eettisen toimikunnan
puheenjohtaja sekä Martta. Erkkiä kiinnot-
tavat kouluvaarina oleminen, äijäsauna ja
School Kids Light.

Teksti ja kuva: Hilikka Olkinuora

Seurakunta on viinipuu. Varren tarkoitus
on tuottaa hedelmää, pohtivat Erkki ja
Ulla Päivärinta kasvihhineensa viiniryypä-
lesadon äärellä,

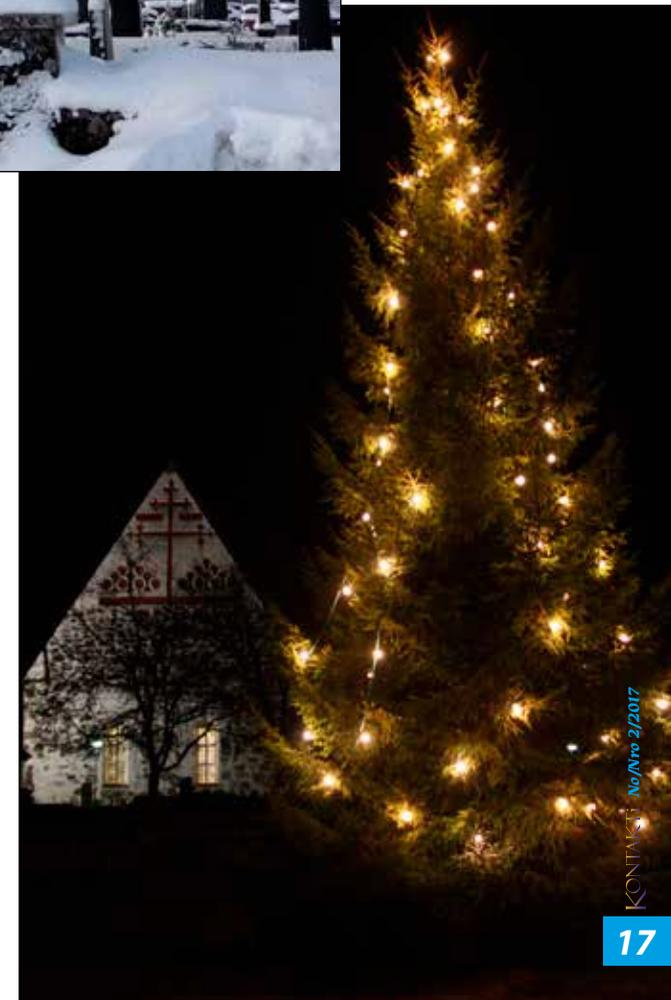
Församlingens fototävling ”Min församling”

Tack för alla fina bidrag till fototävlingen! Vi är tacksamma att kunna använda dem i församlingens publikationer. Det har varit intressant att titta på alla fina bilder som har skickats in. Jyryn som bestod av Tom Sjöblom, Susanne Lökvist och Tom Hellsten, har valt 3 bilder som får pris. På första plats kom Erik A Åbergs bild med ljuset i sommarkvällen (på tidningens bakpärm), på andra plats Linda Sjöströms bild av julgranen och kyrkan och på tredje plats kom Mervi Sipiläs vinterbild av Ingå kyrka.

Seurakunnan valokuvauskilpailu ”Minun seurakunta”

Kiitokset kaikista hienoista kuvista valo-
kuvakilpailuun! Olemme kiitollisia siitä
että voimme käyttää nämä seurakunnan
julkaisuissa. On ollut mielenkiintoista kat-
soa kaikkia hyviä kuvia joita olette lähet-
täneet. Raati johon kuului Tom Sjöblom,
Susanne Lökvist ja Tom Hellsten on valin-
nut kolme kuvaa jotka palkitaan. Ensim-
maisella sijalla on Erik A Åbergin (lehden
takakannessa) kuva missä on kesäillan
tunnelmallinen valo, toisella sijalla Linda
Sjöströmin joulukuva joulukuusineen ja
kirkkoineen ja kolmannella sijalla Mervi
Sipilän talvikuva Inkoon kirkosta.

Gudstjänster i höst- och adventstid Syksyn- ja adventtiajan Jumalanpalvelukset

I Ingå kyrka – Inkoon kirkossa

- 3.9** kl/klo 10 i Ingå kyrka/Inkoon kirkko: Tvåspråkig mässa/kaksikielinen messu. Höststart/syysavaus. Kyrkkaffe i församlingshemmet/kirkkokahvit seurakuntatalolla.
- 17.9** kl 10. Högmässa. /klo 12 Messu.
- 24.9** kl 10. Högmässa.
- 1.10** Generationernas helg. Familjegudstjänst med kyrkkaffe kl 10. /Sukupolvien pyhä. Perhekirkko klo 12. Kirkkokahvit.
- 15.10** kl 10. Tvåspråkig mässa/Kaksikielinen messu.
- 22.10** kl 10 Skördemässa. DoReMingå medverkar. Kyrkkaffe i församlingshemmet.
- 29.10** klo 10. Messu.
- 4.11** kl 10. Alla helgons dag. Mässa med ljusständning för avlidna. /Pyhäinpäivä klo 12 Messu. Kynttilöiden sytyttäminen edesmenneille.
- 5.11** kl/klo 10. Reformationsjubiléets tvåspråkiga festgudstjänst. Kyrkkaffe./Reformaatiojuhlan kaksikielinen jumalanpalvelus. Kirkkokahvit.
- 19.11** kl 10. Högmässa.
- 3.12** Första advent, Högmässa kl 10. / Ensimmäinen adventti, Messu klo 12. Eläkeläisten kirkkopyhä.
- 6.12** Självständighetsdagen. Tvåspråkig festgudstjänst kl 13.30. /Itsenäisyyspäivä. Kaksikielinen juhlahumalanpalvelus klo 13.30.
- Ittakirkot Inkoon kirkossa** torstaisin klo 19:
21.9, 19.10, 16.11 (keltiläinen messu).

I Degerby kyrka/ Degerbyn kirkossa

- 10.9** kl 10. Högmässa.
- 8.10** kl 10. Högmässa.
- 12.11** kl 10. Familjegudstjänst.
- 10.12** lö 10. Högmässa.

Musiktilfällen Musiikkitilaisuuksia

Tvåspråkigt allsångstillfälle i Degerby kyrka/**Kaksikielinen yhteislaulutilaisuus** Degerbyn kirkossa 30.9 kl./klo 17. Degerby bortblandade kör medverkar/mukana myös Degerby bortblandade kör.

Konsert i Ingå kyrka/konsertti Inkoon kirkossa 8.10 kl./klo 18
BACH IV
Petra Aminoff, traversflöjt/traverso
Marianne Gustafsson Burgmann, orgel/urut

Reformationens märkesårskonsert i Ingå kyrka/**Reformaation merkkivuoden konsertti** Inkoon kirkossa 18.10 kl./klo 18, lauluuyhtye Versio

Körernas adventskonsert i Ingå kyrka/**Kuorojen adventtikonsertti** Inkoon kirkossa 2.12 kl./klo 18.15

De vackraste julsångerna i Ingå kyrka 17.12 kl. 16
Kauneimmat joululaulut Inkoon kirkossa 17.12 klo 18

Vi möts - Kokoonumme

Pysselgrupper i Degerby, hösten 2017

Ingå församling och Knapptigrarna ordnar tillsammans pysselgrupper i Degerby. Det ryms 8 deltagare med i varje grupp. Grupperna är tvåspråkiga. Vi pysslar med pärlor, papper, syr, målar mm. Ingen avgift, välkomna!

Plats: Knapptigrarna, Degerbyv. 11 Degerby.

Anmäl er till Terese.
Terese Norrvik, tel./SMS 040-7035168 eller per e-post terese.norrvik@gmail.com

Lördagspyssel, lilla gruppen 4-6 åringar, kl 12:00 - 13:00

Lördagspyssel, åk 1- 6 kl 14:30 - 16:00

Grupperna träffas följande lördagar:
16.9, 14.10, 18.11, 16.12

Askarteluryhmät Degerbyssä, syksy 2017

Inkoon seurakunta ja Nappitiikerit järjestävät yhdessä askartelukerhoja Degerbyssä. Jokaiseen ryhmään mahtuu 8 osallistujaa. Ryhmät ovat kaksikielisiä. Ohjelmassa helmi- ja paperiaskartelua, ompelamista ym. Ei osallistumismaksua, tervetuloa!

Paikka: Nappitiikerit, Degerbyntie 11, Degerby

Ilmoittautumiset Tereselle.
Terese Norrvik, puh./SMS 040-7035168 tai sähköpostitse terese.norrvik@gmail.com

Lauantaiaskartelu, pienten ryhmä 4-6 vuotiaille, klo 12:00 - 13:00

Lauantaiaskartelu, 1- 6 luokkalaisille klo 14:30 - 16:00

Ryhmät askartelevat seuraavat lauantait:
16.9., 14.10., 18.11., 16.12.

Etsijät ja löytäjät

Keskusteluryhmä, jossa tutkimme kristinuskon kysymyksiä avoimin mielin Raamatun, kirkon opetuksen, nykyajan ja oman kokemuksemme valossa Pappilassa kuun viimeisenä maanantaina klo 18. Emäntänä on rovasti Hilka Olkinuora. Aiheet valitsimme itse. Teetarjoilu, ei ilmoittautumista.

25.9. Abrahamin lapset: juutalaisuus, kristinuskko, islam

30.10. Ateriyhteys ja ruuan teologia

27.11. Jumalan johdatus

Tervetuloa!

Miniklubben

Är 2-2,5 åringarnas egen klubb. Vi träffas på onsdagar 12,15-14. Vi leker, målar, har samling, bibelberättelser och sagostund. Verksamheten planeras på 2-2,5 åringarnas nivå. Vi äter också en fruktbit tillsammans.

Miniklubben startar onsdagen den 6 september 2017.

Tag kontakt med Marina Högström, tel 050-3839263, eller epost marina.hogstrom@evl.fi

Minikerho

On 2-2,5 vuotiaiden oma kerho. Kokoonnumme keskiviikkoisin klo 12.15-14. Leikimme, maalamme, pidämme päivänavauksen, kerromme raamatun kertomuksia ja pidämme myös satutuokion. Toimintaa suunnitellaan 2-2,5 vuotiaiden tasolle. Syömme hedelmäpalan yhdessä.

Minikerho alkaa keskiviikkona 6. syyskuuta 2017.

Ota yhteyttä Marina Högströmiin, puh 050-3839263 tai sähköpostitse marina.hogstrom@evl.fi

Diakoni – diakonia

To 14.9. Församlingsutfärd till några av Helsingfors kyrkor kl. 10- ca 16. Pris 20-30€. **Seurakuntaretki** Helsinkiin. Tutustumme muutamaan kirkkoon klo 10- n.16. Hinta 20-30€.

Ti 19.9. Församlingskväll startar i Degerby Rosenberg kl. 18. Vi träffas varannan tisdag kväll.

To 28.9. Församlingsträff i Prästgården kl. 13 för pensionärer och daglediga. OBS! Dagen har bytt till torsdag och vi börjar redan kl. 13! Följande träffar: 12.10, 26.10, 9.11, 23.11, 7.12.

Må 23.10 Missionsbingo i Prästgården kl. 15, 16, 17 och 18. Fina vinster! Medverkande Maria Westerling från Missionssällskapet.

Ma 23.10 Lähetyssbingo Pappilassa klo 15, 16, 17 ja 18. Hienoja palkintoja! Mukana Maria Westerling Suomen Lähetyssseurasta.

Naisten brunssi Pappilassa 11.11 klo 10.

Syföreningen börjar sina träffar 20.9 kl 14 i Prästgården. Följande träffar:
4.10, 18.10, 8.11, 22.11, 13.12.

Bibelgruppen börjar 4.9 kl 18.30 i Prästgården. Följande träffar:
18.9, 2.10, 16.10, 30.10, 13.11, 27.11, 11.12.

Raamattupiiri kokoontuu Pappilassa keskiviikkoisin klo 18, alkaen 6.9.

Israeliska danser i Församlingshemmet varannan fredag kl 18 med början från 8.9. Ansvarsperson: Viveca Unnerus.

Israelisia tansseja seurakuntakodilla joka toinen perjantai, alkaen 8.9 klo 18. Vastuuhenkilö: Viveca Unnerus.

Tvåspråkig församlingkväll

I Ingå församlinghem to 7.9 kl. 18. "Guds välsignelse över Finlands folk"

Om ämnet föreläser Olli Seppänen, förkunnare i Kansan Raamattuseura, kapten i.a. Tolkning till svenska av Lena Lindroth-Vesterinen. Diskussion och kaffeservering.

Kaksikielinen seurakuntailta

Inkoon seurakuntakodilla to 7.9. klo 18 "Jumalan siunaus Suomen kansan yllä"

Aiheesta luennoi Kansan Raamattuseuran julistustyöntekijä, kapteeni evp **Olli Seppänen**, tulkkkaus ruotsiksi Lena Lindroth-Vesterinen. Keskustelua, kahvit.

Musik vid havet Meri ja musiikki

Musiken klingade så vackert vid havet och i kyrkan än en gång. Marianne Gustafsson Burgmann och Nonna Knuuttila spelade Tapani Kuusisto och Aarne Merikanto på festivalens traditionella tvåspråkiga musikgudstjänst.

Meri ja musiikki soivat jälleen kauniisti Inkoon kirkoissa. Musiikkijuhlan taiteellinen johtaja Nonna Knuuttila ja kirkkomuusikkomme Marianne Gustafsson Burgmann olivat valinneet Kuusistoa ja Merikantoa juhlistamaan Suomi100 – teemaa myös perinteisessä musiikkijumalanpalveluksessa.

Fototävlingens segrande bild tagen av Karl E. Åberg.
Valokuvakilpailun voittanut, Karl E. Åbergin ottama kuva

Offentlig information - Julkinen tiedote